

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1009/2016
13.09.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Ф., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ф., адвоката Ј.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 567/10 од 29.04.2015. године, Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1028/15 од 18.09.2015. године, решења Основног суда у Јагодини Ик 150/15 од 18.12.2015. године, Основног суда у Јагодини К 567/10 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 473/16 од 30.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ф., адвоката Ј.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 567/10 од 29.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1028/15 од 18.09.2015. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ф., адвоката Ј.Ј., поднет против правноснажних решења Основног суда у Јагодини Ик 150/15 од 18.12.2015. године, Основног суда у Јагодини К 567/10 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 473/16 од 30.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 567/10 од 29.04.2015. године, окривљени Ж.Ф. оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року иста ће се заменити казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне

одредити један дан казне затвора. Том пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1028/15 од 18.09.2015. године, делимичним усвајањем жалби окривљеног Ж.Ф. и његовог браниоца, адвоката Ј.И., преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини К 567/10 од 29.04.2015. године само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног Ж.Ф., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од једне године и на споредну новчану казну одређеном у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су као неосноване одбијене жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини и у преосталом делу жалба окривљеног Ж.Ф. и његовог браниоца адвоката Ј.И. и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Решењем Основног суда у Јагодини Ик 150/15 од 18.12.2015. године, одбачен је као недозвољен предлог окривљеног да се казна затвора изврши и без напуштања просторија у којима борави.

Решењем Основног суда у Јагодини К 567/10 од 18.02.2016. године, одбачен је као недозвољен предлог окривљеног Ж.Ф. од 25.11.2015. године да се казна затвора у трајању од једне године на коју је осуђен правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1028/15 од 18.09.2015. године, а којом је преиначена пресуда Основног суда у Јагодини К 567/10 од 29.04.2015. године, изврши у просторијама у којима осуђени станује.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 473/16 од 30.05.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Ж.Ф. изјављена против решења Основног суда у Јагодини К 567/10 од 18.02.2016. године.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ф., адвоката Ј.Ј. доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ф., па је нашао:

Да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ф., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 567/10 од 29.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1028/15 од 18.09.2015. године, неблаговремен, а да је захтев за заштиту законитости браниоца овог окривљеног поднет против правноснажних решења Основног суда у Јагодини Ик 150/15 од

18.12.2015. године, Основног суда у Јагодини К 567/10 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 473/16 од 30.05.2016. године, недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3) и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како се из списка предмета и то повратнице утврђује да је окривљеном Ж.Ф. правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1028/15 од 18.09.2015. године, достављена дана 21.10.2015. године, а да је исти, путем свог браниоца адвоката Ј.Ј. захтев за заштиту законитости против напред означених правноснажних пресуда поднео дана 05.07.2016. године препорученом пошиљком РЕ203281932РС, дакле, по протеку законом прописаног рока од 30 дана од дана достављања правноснажне одлуке за подношење захтева за заштиту законитости, то следствено изнетом, захтев браниоца окривљеног Ж.Ф., адвоката Ј.Ј. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 567/10 од 29.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1028/15 од 18.09.2015. године, није поднет у року који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због чега је исти оцењен као неблаговремен.

Поред тога, одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости против напред означених правноснажних решења наводи да је

другостепени суд повредио одредбу члана 460. ЗКП јер није ценио наводе у погледу предлога за издржавање казне затвора у кућним условима, с обзиром да се ради о услову из члана 451. став 2. тачка 3) ЗКП, те да предлог окривљеног да казну затвора издржава у кућним условима није могао бити одбачен као недозвољен, обзиром да је подносилац истога овлашћен да такав захтев поднесе, а од предлога није одустао на шта упућује аналогна примена одредбе члана 456. ЗКП.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде одредбе члана 460. ЗКП, одредбе члана 451. став 2. тачка 3) ЗКП и одредбе члана 456. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ф., адвоката Ј.Ј., поднет против правноснажних решења Основног суда у Јагодини ИК 150/15 од 18.12.2015. године, К 567/10 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 473/16 од 30.05.2016. године, оценио недозвољеним.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) и тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.